

สาระ: ลูกที่แสนหวาน เวลาที่ลูกได้ก้าวออกมาจากสกลสูตรและเข้ามาสู่สกลบรรพชาห์มิน พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงโดยผ่านปากของบรรพชาห์มา ดังนั้น จงรักษาความสุขนี้ไว้

คำถาม: ความลับที่ลึกล้ำใต้ลูกๆของสกลบรรพชาห์มินเท่านั้นที่สามารถเข้าใจได้?

คำตอบ: ความลับที่ซึบซาบเข้าผู้ไม่มีตัวตนคือพ่อของลูก และบรรพชาห์มินคือแม่ของลูก ลูกๆของสกลบรรพชาห์มินเท่านั้นที่สามารถเข้าใจความลึกที่เป็นความลับที่แฝงตัวนี้ได้ ว่าพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนเป็นแม่ พ่อ พี่ชาย และเพื่อนของลูกอย่างไร ในสิ่งนี้เช่นกัน ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสกลเทพจะสามารถเข้าใจความลับอย่างถูกต้องแม่นยำนี้ได้

โอมชานติ ลูกๆที่กำลังนั่งที่นั่นเข้าใจว่าบัพดาตาของลูกได้มา พ่อกลับมารวมรูปกับดาตา และดังนั้นจึงถูกกล่าวว่าเป็นบัพดาตาได้มา ท่านยังเป็นครูด้วยเช่นกัน บัพ(พ่อ)ไม่สามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งใดได้เลยหากไม่มีดาตา สติปัญญาของลูกควรทำงานในสิ่งนี้ เพราะนี่คือบางสิ่งใหม่ บนหนทางของความไม่รู้ พวกเขาจดจำบุคคลเดียวเท่านั้น พวกเขาจะพูดว่าครูของพวกเขาอยู่ที่นั่นที่นั่น พวกเขารู้จักชื่อของร่างกายของเขา พวกเขาพูดว่า พ่อของเรา แม่ของเราอยู่ในสถานที่แห่งนั้นแห่งนั้น พวกเขามีสื่อและรูปภาพ และแล้วผู้คนก็ได้เขียนสิ่งนี้ไว้อย่างยอๆ แต่ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เขาได้เขียนลงไปนั้นผิด ถึงแม้ว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ได้ถูกจดจำ นั่นคือเพลงที่ร้องให้กับผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่เพลงที่ร้องให้กับบรรพชาห์มา ไม่ใช่ทั้งชื่อและรูปของเขาที่จะเข้ามาในสติปัญญาของลูก ไม่ใช่ทั้งวิษณและชางก้า พวกเขาร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆของท่าน” ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นสติปัญญาของพวกเขาก็ขึ้นไปข้างบน พวกเขาจะไม่จดจำศรัทธาในเวลานั้น พวกเขายังคงจดจำผู้ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้น มีการสรรเสริญท่าน พ่ออธิบาย: เมื่อลูกนั่งที่นั่น จงเอาสติปัญญาออกจากความสัมพันธ์ทางโลกและจดจำพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้ ท่านนั่งอยู่ต่อหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในเวลานี้ เมื่อผู้คนร้องเพลงให้แก่ท่านบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามองขึ้นไปข้างบนและร้องเพลงว่า: “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาจดจำท่านและพูดว่า: “โอ พระเจ้า” เมื่อพวกเขาพูดว่า: “พระเจ้า” พวกเขาก็ไม่แม้กระทั่งจดจำชิวาลิงกัม พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงเหมือนนกแก้ว ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งพูดสิ่งนี้ของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกๆ ของเขาเท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ ลูกๆ จะไม่เรียกพวกเขาว่า “พี่น้อง” ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าท่านเป็นชิวาลิงกัม พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลง: “โอ พระเจ้า!” ใครพูด “โอ พระเจ้า” พูดถึงใคร? พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ถ้าพวกเขามีความรู้ว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณกำลังเรียกหาพระเจ้า พวกเขาจะหยั่งรู้ว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน รูปของท่านคือรูปทรงของลิงกัม ไม่มีใครจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่รู้ว่าจะได้รับสิ่งใดจากท่านหรือพวกเขาได้รับสิ่งเหล่านั้นมาเมื่อไร แม้ลูกเองก็ไม่รู้สิ่งนี้ เวลาที่ลูกเป็นของพ่อ ลูกรู้ว่าซึบซาบได้ทำให้ลูกเป็นลูกๆของพ่อผ่านบรรพชาห์มา นี่คือแม่บรรพชาห์มา ซึบซาบนำลูกมาเลี้ยงผ่านแม่บรรพชาห์มา เวลาที่ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ว่าลูกเป็นลูกๆของซึบซาบ และแล้วในรูปที่มีตัวตน ลูกคือลูกๆของประชาบิดา บรรพชาห์มา โลกมนุษย์ถูกสร้างผ่านประชาบิดาบรรพชาห์มา นั่นไม่ใช่ว่าโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นมา ไม่เลย พ่อมาในเวลานี้และนำลูกมาเลี้ยง ลูกเรียกหาแม่และพ่อ ดังนั้น ชิวาคือพ่อและบรรพชาห์มาคือแม่ พวกเขาเรียกหาแม่และพ่อ พ่อบอกลูกผ่านบรรพชาห์มา ลูกดวงวิญญาณคือลูกของพ่อ พ่อหนึ่งท่านนี้และทำให้ลูกระลึกได้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผากแต่ละคนเหมือนดวงดาว พวกเขาไม่รู้สิ่งอื่นใดเลย พวกเขาไม่สามารถพูดว่าดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด ที่ดวงวิญญาณเล่นบทบาทผ่านร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณทิ้งร่างของเขาและเปลี่ยนชื่อ รูป สถานที่ และเวลา ครอบครัวยุคของเขาทั้งหมดก็เปลี่ยนไป เมื่อใครบางคนถูกนำมาเลี้ยงทั้งครอบครัวของเขาที่เปลี่ยนไป เขารู้จักพ่อแม่ของเขาผู้ที่ทำให้เขาเกิดมา และแล้วเขาก็เป็นของครอบครัวที่นำเขามาเลี้ยง ลูกออกมาจากสกลสูตรและมาที่นี้สู่สกลบรรพชาห์มิน ลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงโดยผ่านร่างของบรรพชาห์มา ลูกเข้ามาสู่สกลบรรพชาห์มิน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ พวกเขาเพียงแต่สามารถอธิบายได้เท่านั้น ไม่มีใครเข้าใจเพียงสิ่งที่ถูกเขียนเอาไว้ เวลาที่ลูกๆรู้ว่าลูกกลายเป็นลูกๆของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้นี้คือแม่ บรรพชาห์มาเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่าประชาบิดา พ่อนำลูกมาเลี้ยงผ่านผู้นี้ เหล่านี้คือเรื่องราวที่ลึกล้ำ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้จนกว่าจะอธิบายให้พวกเขาเป็นการส่วนตัว เพียงผู้ที่เป็นของสกลบรรพชาห์มินนี้เท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะเป็นผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงในสกลเทพ สิ่งเหล่านี้จะไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของคนใหม่ สิ่งนี้จะไม่เข้าไปนั่งในสติปัญญาของเขาและพวกเขาก็จะไม่สามารถอธิบายให้กับผู้อื่นได้ ในบรรดาลูกๆเช่นกัน สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก

ต่างลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ได้รับการจดจำว่า ท่านคือแม่และพ่อ ซึ่พบบาได้รับการจดจำ และแล้วกล่าวได้ว่า ท่านคือแม่และพ่อ พ่อผู้เดียวสามารถเป็นทั้งแม่และพ่อได้อย่างไร ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ผู้คนเรียนรู้ด้วยหัวใจไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่วิทยาศาสตร์ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ พวกเขาบอกกันว่าบางคนได้บอกกับลูกถึงสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ และบอกลูกให้เรียนรู้สิ่งเหล่านั้นจากหัวใจในวิธีเดียวกัน เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับคนใหม่ที่จะเข้าใจ แม้แต่ในบรรดาผู้ที่อยู่ที่นี้ ไม่มีใครสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้อย่างเพียงพอว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและพ่อของเขาคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ให้มีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พ่อให้มีมรดกแก่ลูก เวลาที่หลังจากที่ใช้ชาติเกิดลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์แล้ว ดังนั้น พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกอีกครั้งหนึ่ง เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ใครที่ลูกจะเรียกว่าแม่และพ่อคือบางสิ่งที่จะต้องคิด พ่อนำลูกมาเลี้ยงผ่านบราห์มา ดังนั้น แม่จึงมีความจำเป็นอย่างแน่นอน ดังนั้น ตามแผนของละคร ลูกสาวคนหนึ่งที่มีพิเศษมากๆ จึงได้รับสมญาว่า แม่ของโลก จักกั๊ดอัมบา ผู้ชายไม่สามารถถูกเรียกว่า แม่ของโลก เขาจะไม่ถูกเรียกว่า พ่อของโลก จักกั๊ดปีตา ชื่อของท่านคือประชาปีตาที่มีชื่อเสียงอย่างมาก โอเค ดังนั้นประชามาตาอยู่ที่ไหน (แม่ของปวงประชา) เหตุนี้เองแม่จึงถูกนำมาเลี้ยง มีอติเทพ และแล้วอติเทวีก็ได้รับการแต่งตั้ง มีเพียงจักกั๊ดอัมบาผู้เดียวเท่านั้นและเธอก็ได้รับการยกย่อง มีชุนนุมมากมายสำหรับจักกั๊ดอัมบา แต่ไม่มีใครรู้จักหน้าที่การงานของเธอ มีวัดของกาลิในกัลกั๊ดตา มีวัดของจักกั๊ดอัมบาในบอมเบย์ โบหน้าของพวกเธอก็ยังแตกต่างกัน ใครคือจักกั๊ดอัมบา ไม่มีใครรู้อะไร เธอถูกเรียกว่าเทพเจ้า จักกั๊ดอัมบาไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพเจ้า เธอคือบราห์มิน เธอคือเจ้าหญิงแห่งความรู้ เธอได้รับความรู้จากพ่อ ลูกๆทั้งหมดคือลูกๆของจักกั๊ดอัมบา ลูกรับฟังความรู้และแล้วถ่ายทอดให้กับผู้อื่น นี่คือการกิจของลูก พระเจ้ากำลังสอนลูก ไม่ใช่มนุษย์ผู้ที่กำลังสอนลูก บราห์มานี้คือมนุษย์เช่นกัน มนุษย์ไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ สติปัญญาของมนุษย์กลับมากทิบจนพวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อเท่านั้นมาชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์ ทั้งโลกนี้ตาโมประธาน ทุกคนไม่บริสุทธิ์ โลกใหม่บริสุทธิ์และโลกเก่านี้ไม่บริสุทธิ์ มีชาวรกในโลกลเก่านี้และมีชาวสวรรค์ในโลกใหม่นั้น สติปัญญาก็พูดด้วยเช่นกันว่าในยุคทองจะมีเพียงเทพผู้ที่เป็นชาวบราห์มเท่านั้น จะไม่มีใครอื่นเลยอยู่ที่นั่น เวลาที่ลูกๆได้รับความรู้ มีเหล่าเทพแห่งสุริยวงศในโลกลใหม่ และแล้วก็มีจันทรวงศ ดังนั้น สุริยวงศกลายเป็นอดีต และแล้วหลังจากจันทรวงศ ก็มีสกุลพ่อค้า มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์อย่างแท้จริง โอเค แล้วมีสิ่งใดก่อนหน้าพวกเขา ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พ่ออธิบายความลับของวงจรรให้กับลูกๆ มีสกุลพ่อค้าในยุคทองแดง ในยุคเหล็กมีสกุลศูทร เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นบราห์มิน พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อ นั่นคือ พ่อเปลี่ยนลูกจากศาสนาศูทรไปเป็นศาสนาเทพ ผู้ที่เป็นของสุริยวงศและจันทรวงศไม่คงอยู่ในเวลานี้ ไม่มีทั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์และไม่มีทั้งอาณาจักรของรามด้วย เวลาที่คือตอนจบของยุคเหล็ก มียุคทองหลังจากสิ้นสุดยุคเหล็กนี้อย่างแน่นอน มีโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในยุคเหล็ก ทุกคนมีความทุกข์อย่างมาก เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเพลงสรรเสริญเทพและกัมกรารูปปั้นของพวกเขา โอเค ใครให้อาณาจักรของพวกเขาแก่ลักษมีและนารายณ์ มีใครสามารถบอกสิ่งนี้กับเราไหม สิ่งนี้จะไม่อยู่ในความคิดของผู้ใด เพราะสติปัญญาของพวกเขาคิดว่ายุคเหล็กยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น พวกเขาคิดว่ายังมีเวลาเหลืออีก 40,000 ปี ดังนั้น ความคิดเหล่านี้ไม่เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา เวลาที่ลูกมีความคิดเหล่านี้ ลูกบางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เพราะเหตุใด? เพราะพวกเขาไม่ตื่นแต่เช้าตรู่และซึมซับความรู้ขณะที่กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้แต่ไม่สามารถอธิบายให้กับใครได้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถกลับมารู้คิดเท่ากันได้ ต้องมีผู้ที่รู้คิดและผู้ที่ไม่รู้คิด ผู้ที่รู้คิดมากจะไปและกลายเป็นราชาและราชินี ยิ่งใครบางคนเข้าใจและอธิบายให้แก่ผู้อื่นมากเพียงใด ชื่อของเขาก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณมากตามนั้น เมื่อพวกเขาจัดนิทรรศการ พวกเขาเขียนถึงบาบาให้ส่งผู้หนึ่งผู้หนึ่งมา ลูกไม่สามารถอธิบายได้หรือ? “บาบา ผู้หนึ่งมีการฝึกฝนมากมาย เรายังอ่อนแออยู่เล็กน้อย” บาบาเองพูดว่า เมื่อไรก็ตามที่ลูกได้รับการเชื่อเชิญ เขียนถึงบาบาและแล้วบาบาก็จะดูเองว่าใครว่าง และใครควรถูกส่งไป มีชันยาสซึ่งบางคนที่ถูกเชิญไปยังสถานที่เดียวกันนี้ใหม่ ในกรณีนั้นบราห์มาภุมารีที่ดีมากควรจะถูกส่งไปที่นั่น โอเค ลูกสามารถส่งใครก็ได้หนึ่งใน กุมาร์คำ มา โนฮ่า กังก้า ฯลฯ มีลูกๆมากมาย ส่งจักกั๊ดช ส่งรามเมช ลูกเช่นกันสามารถเข้าใจว่าแต่ละคนฉลาดมากกว่าคนอื่น เช่นกันมีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาศาลแขวง พวกเขาฉลาดมากกว่าผู้อื่น รัฐบาลรู้ว่าแต่ละคนมีความฉลาดกว่าคนอื่น เหตุนี้เองคิดจากศาลหนึ่งไปสู่อีกศาลหนึ่งที่สูงกว่า และแล้วเมื่อคดีไปถึงศาลสูง ก็นำขึ้นศาลที่เหนือกว่านั้น ถ้าบุคคลนั้นไม่ให้การตัดสินที่ถูกต้อง คดีก็จะนำขึ้นไปสู่อีกศาลที่สูงกว่า “จงมีความเมตตาต่อผู้หนึ่งด้วยเถิด” สิ่งเช่นนั้นเกิดขึ้นที่นี่ด้วย สิ่งเหล่านั้นไม่เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน จากยุคทองแดงมีอาณาจักรของราชาและราชินี ที่นั่นจะเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ผู้ดูแลคดีทั้งหมด มีคดีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เวลาที่ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน ถ้าคดีถูกนำขึ้นสู่จักรพรรดิ เขาก็จะให้การลงโทษเล็กน้อย ถ้าทำความผิดอย่างร้ายแรง เขาก็จะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ที่นี่ มีผู้พิพากษาและทนายความมากมาย มีความแตกต่างอย่างมากในกิจกรรมทั้งหลาย ไม่มีใครรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นในยุคทอง เวลาที่พ่ออธิบาย

ให้กับลูกแล้ว ถามใครก็ได้ว่าพวกเขารู้จักลักษมีและนารายณ์หรือไม่ ตัวอย่างเช่น เบอล่าสร้างวัดมากมายให้กับพวกเขา ดังนั้นลูกที่ฉลาดควรเขียนจดหมายถึงเขา “ท่านมีวัดที่สร้างให้กับลักษมีและนารายณ์มากมาย แต่พวกเขาได้รับอาณาจักรของเขายังไง ในเมื่อเคยเป็นยุคเหล็กมาก่อนหน้าที่จะมียุคทอง?” ไม่มีอะไรในยุคเหล็ก เหล่าเทพจะไม่รบราฆ่าใคร ไม่มีใครสามารถกลายเป็นนายของโลกได้ด้วยการรบรา ภาพของลักษมีและนารายณ์คือ ภาพของผู้ที่เคยเป็นนายของโลกเวลานี้คือยุคเหล็ก ที่นี้ผู้คนต่อสู้กันด้วยอาวุธ พ่ออธิบายแล้วว่าถ้าผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์มารวมกันและรักกัน พวกเขาจะกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่กลายเป็นนายของโลก สติปัญญาพูดว่าถ้าชาวคริสเตียนมารวมตัวกัน พวกเขาจะกลายเป็นนายของโลก แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่สามารถกลายเป็นราชาหรือราชินีของยุคทองได้ ละครถูกสร้างขึ้นมานะเช่นนี้ เวลาที่เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกสวรรค์ของเราด้วยพลังโยคะ ลูกสามารถอธิบายให้กับพวกเขาถึงวิธีที่พวกเขาได้รับสถานภาพของเขาจากพ่อแม่ของเราที่แล้วในยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน เราได้ใช้ 84 ชาติครบสมบูรณ์ และกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราอีกครั้งหนึ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะซึมซับความรู้นี้และดลใจผู้อื่น จงตื่นแต่เช้าตรู่และอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ฝึกฝนอธิบายสิ่งที่ลูกเข้าใจให้กับผู้อื่น
2. ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากความสัมพันธ์ทางโลกและจดจำพ่อผู้เดียวที่อยู่เหนือโลกนี้ นี่คือการกิจของลูกที่จะรับฟังความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อและถ่ายทอดให้กับผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกมีพลังในการยอมรับปรับตัวและกลายเป็นตัวอย่างของผู้ที่สร้างบรรยากาศของความเป็นหนึ่งเดียวกัน
ลูกประจำที่คล้ายกัน ผู้ที่มีความรักต่อผู้เดียว และมีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ผู้ที่ทำตามคำแนะนำของผู้เดียว ผู้ที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันในความคิดในบัดดาพวกเขาเอง พวกเขาคือผู้ที่ถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประจำ อย่างไรก็ตามบรรยากาศของการทำตามหนทางเดียวสามารถถูกสร้างขึ้นมาก็ต่อเมื่อลูกมีพลังที่จะยอมรับปรับตัวเท่านั้น หากมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในสถานการณ์ใดๆ ลูกต้องปรับตัวกับความแตกต่างนั้น และแล้วเมื่อนั้นลูกจะเข้ามาใกล้กับความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นและกลายเป็นตัวอย่างสำหรับทุกคน

คติพจน์: ซึมซับทางจิตในทุกความคิด คำพูด และการกระทำของลูก และแล้วจะมีความมั่งงามในงานรับใช้ที่ลูกทำ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

เมื่อลูกเห็นฉากที่เจ็บปวดใดๆ จงรู้ว่าสิ่งนั้นไม่มีอะไรใหม่ ผู้ที่ทำให้บทเรียนของ "ไม่มีอะไรใหม่" มันคงจะไม่เคยหวาดกลัว "เกิดอะไรขึ้น? มันเกิดขึ้นได้อย่างไร? สิ่งนี้เกิดขึ้น..." ขณะที่ได้ยินและเห็นข่าว อยู่อย่างมีพลังขณะที่เห็นละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วคลี่ออก และให้พลังกับผู้อื่นต่อไป ผู้คนทั่วโลกกลับมาหวาดกลัว ในขณะที่ลูกเต็มเต็มดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยพลัง จงให้ทานความสงบและให้พลังแก่ทุกคนผู้ที่มาติดต่อกับลูกต่อไป